

❖❖❖ MÜŞFIQ QƏRİB ❖❖❖

Müşfiq Yaşar oğlu Fərzəliyev 1991-ci ildə Xaçmaz rayonunun Çiləgir kəndində anadan olmuşdur.

2008-ci ildə Xaçmaz rayon Əfqan Yəhyayev adına Çiləgir kənd tam orta məktəbi bitirmişdir.

“Gülüstan inciləri”, “Duyğu yarpaqları” şeir toplusu daxil olmaqla, bir sıra mətbu orqanlar müəllifin yaradıcılığına müraciət etmişdir.

“Ulduzlar” (Xaçmaz) və “Gülüstan” (Quba) elmi-ədəbi məclisinin üzvüdür.

QAPI

Tanhalıqdan mən ölmürəm,
Xalqla dərdimi bölmürəm...
Nə səbəbdəndi bilmirəm –
Açan yox yazar qapısın!

Dərdimi kimsə bilməsin,
Bilib toz kimi silməsin...
Dərd-bəla bizə gəlməsin,
Bağlayın azar qapısın!

Vicdanın satan çoxalıb,
Qeyrətin atan çoxalıb...
Az insanda həya qalıb,
Tanımır bazar qapısın!

Dərd köhnədir, sevinc təzə,
Əyriləri çıxar düzə...
Özünü soxaraq gözə,
Döymə bədnəzər qapısın!

Kişiyik, birdir sözümüz,
Başımız dik, ağ üzümüz...
Bağlı bəsirət gözümüz,
Görmürük məzar qapısın!

BİLƏRDİN BƏLKƏ

Eşq odunu qəlbimə
Sala bilərdin bəlkə...
Salmadın!
Ürəyimdə əbədi
Qala bilərdin, bəlkə...
Qalmadın!

Gözlərini sıxaraq,
Dərd çəpərin yıxaraq...
Gözlərimə baxaraq
Gülə bilərdin, bəlkə...
Gülmədin!

Qadını almasaydım,
Yanında qalmasaydım...
Dərmanın olmasaydım
Ölə bilərdin, bəlkə...
Ölmədin!

Mənsiz gedirsən hara?
Mənəm dərdinə çara...
Sakitcə xəyallara
Dala bilərdin, bəlkə...
Dalmadın!

Girmə hicran dəryama,
Lənət sənsiz dünyama...
Bircə dəfə rəyama
Gələ bilərdin, bəlkə...
Gəlmədin!

OĞUL

Hər zaman uşaqsan mənim gözümdə,
Sənsən nur işığı, sənsən gözürm də...
Min hikmət taparsan ata sözündə,
Ən kamil öyrətmən atadır, oğul!

Könül çox səhranın qum yeri imiş,
Ürəyim dərdlərin mum yeri imiş...
Bu dünya həyatın şum yeri imiş,
Torpağa düşən dən atadır, oğul!

Dünyanın malına salma çox meyl,
Nə dövlət, nə şöhrət əbədi deyil...
Ucalmaq istəsən ataya əyil,
Həm torpaq, həm Vətən atadır, oğul!

ÖLÜRÜK

Doğru yaranmışlar yalana uyub,
Haqqı deyənləri dabandan soyub...
Yad dillər dilimi pis günə qoyub,
Dilimizdə danışana gülürük!

Həyat bizə görünsə də çox uzun,
Yazılara, pozulara yox yozum...
Silə-silə ürəklərin hər tozun,
Çox dərdləri indi-indi bilirik!

Həyat pəncərədir, bağlıdır qapım,
Mənki qurd deyiləm dişləyim, qapım...
Nəyi itirdim ki, nəyi də tapım,
İlk məkandan son məkana gəlirik!

Kimlərəsə boş görünər bu meydan,
İmansızla bir dindədir cin, şeytan...
Ömür nədir – göz qırpımı bircə an,
Yaşamağa başlayanda ölürük!

SƏNİ NEYNİRƏM?!

Mən zəhmətkeş bir şairəm,
Alınım tər, əlim qübar...
Könlümün ilk meyvəsini
Dərə bilməz vəfasızlar...

Məhəbbətim çinar kimi,
Zirvələrə ucalacaq...
Vəfalı olan sevgilim
Mənimlə bir qocalacaq...

Eşq, məhəbbət dağlarında
Dumanı, çəni neynirəm...
Sevgi dolu ürəyimdə
Vəfasız səni neynirəm?!